

DISPUTATIUNCULA DE POËSI SAPPHUS

Quidam ex poëtis *Anthologiae Palatinae* miro modo artem lyricam Sapphonis eiusque vim in expressione poëtica extollunt¹). Hi poëtae multis pulchrisque epithetis ornantibus, tropis ac figuris, metaphorice usi sunt non solum, ut personam poëticam Sapphonis manifeste ostenderent, sed etiam, quod pulchritudinem expressam ad exemplar poësis verae in opere eius poëtico invenissent.

Post lectionem epigrammatum, quae ab his poëtis scripta sunt, desideramus epitheta omnia *per alphabetum* ut exempla proferre et indicare, quantum profecto illud dictum Strabonis (617) Sapphonem ποητήρια θαυμαστόν τι χρῆμα esse valeat. Etiam credimus iudicium Anonymi in dissertatione sua *De sublimitate*²) subtilitate quadam poëtica elocutum verum esse, cum dicit in c. X. :— ἡ λῆψις δ' ὡς ἔφην τῶν ἄκρων καὶ ἡ εἰς ταὐτὸ συναίρεσις ἀπειργάσατο τὴν ἐξοχὴν.

ἀθάνατος: ῥήσιες ἀθάνατοι (Σαπφούς), Pinytus, VII, 16.

ἀμείνων: Σαπφῶ δ' Ἑρίνης ὄσον μελέεσσι ἀμείνων, Anon. IX, 190.

ἀοιδή: σὰς γὰρ ἀοιδὰς ἀθανάτων ἄγομεν νῦν ἔτι θυγατέρας, Dioscorides, VII, 407,

ἀοιδόπλοος: . . . μή με θανοῦσαν τὰν Μυτιληναίαν ἔνεπ' ἀοιδόπλοον. T. Laurea, VII, 17.

ἀοιδός: πῶς οὐκ ἐκλώσασθε πανάφθιτον ἡμαρ ἀοιδῶ . . . , Ant. Sidonius, IV, 14.

ἄφθιτος: ἄφθιτα μησαμένα δῶρ' Ἑλικωνιάδων, Ant. Sidonius, VII, 14 et: . . . σοὶ γὰρ ῥῆσιν ἐνεύσαμεν ἄφθιτον εἶμεν, Anon., IX, 521.

γλυκύς: . . . ἡ γλυκὺν ὕμνον εἰσατεῖν αὐτῆς δόξετε Καλλιόπης, Anon., IX, 189.

δέκατος: Μναμοσύναν ἔλε θάμβος. . . μὴ δεκάταν Μοῦσαν ἔχουσι βροτοί, Ant. Sidonius, IX, 66; ἐν Μούσαις δεκάτη Μοῦσα καταγράφεται, Anon., IX 571; ἠνίδε καὶ Σαπφῶ Δεσβόθεν ἡ δεκάτη, Plato, IX, 506.

ἐνατος: Ἄνδρῶν δ' οὐκ ἐνάτη Σαπφῶ πέλεν. . . . Anon., IX, 571.

θνατός: . . . τὰν μετὰ Μούσαις ἀθανάταις θνατὰν Μοῦσαν ἀειδομένην, Ant. Sidonius, VII, 14.

θυγάτηρ: . . . σὰς γὰρ ἀοιδὰς ἀθανάτων ἄγομεν νῦν θυγατέρας, Dioscorides, VII, 407.

ἕσος: πάντη, πότνια, χαῖρε θεοῖς Ἰσα: Diosc., VII, 407.

κλέος: Ἑλλάδι μὲν τέρψιν, σοὶ δὲ κλέος, Ant. Sidonius, VII, 14.

κόσμος: Δεσβιάδων Σαπφῶ κόσμον ἐϋπλοκάμων, Ant. Thessal., IX, 26.

1) Editionibus his usi sumus; *Epigrammatum Anthologia Palatina cum Planudeis et Appendice nova epigrammatum ex libris et marmoribus ductorum. . .* instruxit Fred. DÜBNER, *Graece et Latine*, vol. I—II, Parisiis (1864 et 1872): Stadtmüller, *Anth. Palatina* (lib. I—VII)) et Waltz; *Anthologie Palatine* (Budé, I—IX).

2) Anonymi, *Περὶ ὕψους*, ed. A. Rostagni, Milano 1947.

Καλλιόπη: . . . ἡ γλυκὺν ὕμνον εἰσαΐειν αὐτῆς δόξετε Καλλιόπη, Anon., IX, 189.

λευκός: Σαπφῶα δὲ μένουσι φίλης ἔτι καὶ μενέουσιν ᾠδῆς αἰ λευκαὶ φθηγόμεναι σελίδες, Posidippus in Athen., XIII, 596.

λιγύθροος: Πιερικὴ δὲ μέλισσα λιγύθροος ἔζετο Σαπφῶ... Christod., II, 69.

μέλισσα: Πιερικὴ δὲ μέλισσα... Σαπφῶ... Christod., II, 69.

μελιφώνος: Μναμοσῦναν ἔλε θάμβος, ὅτ' ἔκλυε τὰς μελιφώνου Σαπφῶ... Ant. Sidonius, IX, 66.

Μοῦσα: v. s. δέκατος, ἕνατος, θανάτος, et: . . . τὴν Ἐρέσω Μοῦσαν ἐν Αἰολίδι, Dioscorides, VII, 407; Ἄμμια δ' ἐξ Ἰλαροῖο καὶ ἐκ νοεροῖο προσώπου Μοῦσαν ἀπαγγέλλει Κύπριδι μιγνυμένην, Damocharis, App. Pl., IV, 310.

Μυτιληναῖος: . . . ξένη, μὴ με θανοῦσαν τὴν Μυτιληναίαν ἔνεπ' ἀοιδόπολον· T. Laurea, VII, 17 et: Αὐτῇ σοὶ πλάστειρα φύσις παρέδωκε τυπῶσαι τὴν Μυτιληναίαν, ζωγράφος, Πιερίδα, Damocharis, App. Pl., IV, 310.

Πιερικός: Πιερικὴ δὲ μέλισσα... Σαπφῶ... Christod., II, 69; Πιερίς: . . . σοὶ πλάστειρα φύσις παρέδωκε τυπῶσαι τὴν Μυτιληναίαν, ζωγράφος, Πιερίδα, Damocharis, App. Pl., IV, 310.

Προσανάκλιμα: Ἡδιστον φιλέουσι νέοι προσανάκλιμα' ἐρώτων, Σαπφῶ... Dioscorides, VII, 407; etc.

πότνια: πάντη, πότνια, χαῖρε θεοῖς ἴσα· Dioscorides, VII, 407.

ῥῆσις: . . . σοὶ γὰρ ῥῆσιν ἐνεύσαμεν ἄφθιτον εἶμεν, Anon., IX, 521 et: αἰ δὲ σοφαὶ κίνης ῥῆσιες ἀθάνατοι, Pinytus, VII, 16.

ῥόδον: . . . καὶ Σαπφῶος βαιὰ μὲν, ἀλλὰ ῥόδα· Meleagri corona, A. P. IV, l. 6.

Σαπφῶ: . . . ὕμι δ' ἀπάρξει Σαπφῶ χρυσεῖην χερσὶν ἔχουσα λύρην, Anon., IX, 189; γνῶσαι ὡς Ἀΐδεω σκότον ἐκφυγον· T. Laurea, VI, 17; Σαπφῶ, σὺν Μοῦσαις ἡ ῥά σε Πιερίη ἢ Ἐλικῶν εὐκισσος, ἴσα πνεύουσαν ἐκείναις, Dioscorides, VII, 407; . . . μακάρων ἱερὸν ἄλσος ὄρης, id. a. et l.; ἀν Κύπρις καὶ Ἐρως σὺν ἅμ' ἔτραφον, ἄς μετὰ Πειθῶ ἔπλεκ' ἀείζων Πιερίδων στέφανον, Ant. Sidonius, VII, 14; μέλψαι ἐν πάντεσσιν ἀοιδίμος ἀμεριόσιν, οὐδὲ κλυτὰς φάμας ἔσσαι ἠπεδανά, Anon., IX, 521;

σελίς: Σαπφῶα δὲ μένουσι φίλης ἔτι καὶ μενέουσιν ᾠδῆς αἰ λευκαὶ φθηγόμεναι σελίδες, Posidippus in Athen., XIII, 596.

σοφός: αἰ δὲ σοφαὶ κίνης ῥῆσιες ἀθάνατοι, Pinytus, VII, 16.

τέρψις: Σαπφῶ τοι κέυθεις, χθῶν Αἰολί, . . . Ἐλλάδι μὲν τέρψιν, σοὶ δὲ κλέος... Antip. Sidonius, VII, 14

ὕμνος, v. s. v.: γλυκύς!

φαντασία: . . . τοῦτο δ' ἐναργῶς δηλοῖ φαντασίην ἐμπλεον εὐστοχίης, Damocharis, App. Pl., IV, 310.

φίλος: idem φθηγόμενος, v. s. v. σελίς!

χάρις: Ἦν δὲ με Μουσαῶν ἐτάσης χάριν... T. Laurea, VII, 17.

ᾠδῆ: v. s. v. σελίς!